

дала са Богъ счез сичкото си сърдце. И често като четала въ Исаниевитѣ пророчества тѣзи дѣла: Се дѣва во чревѣ приметъ, и родитъ сына, и наречеши имя еѣмъ Емануилъ.“ Распалила са счез сърдечна любовь, не токо кѣмъ Мессіа, Който щѣла да доди, но и кѣмъ онѣзи Дѣва, която щѣла да зачени и роди Мессіа, и често въздѣхвала отъ сърдце, и са молела въ себе-си, да но бы ѣж сподобила Богъ да види тѣзи дѣла, и да ѣ бѣде послѣднѣ слѣжкина.

Единъ пѣтъ като стоѣла задъ втората завѣса во Светѣ Светыхъ, по обычай на полднѣшна молитва, и за тѣи като са молела Богъ съ топло желаніе, тѣ-таки огрѣла отъ горѣ голѣма видѣлина, и огрѣла ѣж, и отъ срѣдъ свѣтлината чѣла гласъ, който ѣ дѣмалъ: „ты ще родишь моѣ Сынъ“. (Тѣи ѣ са открито двѣ години прѣди обрѣченіето ѣ).

Като почѣвствѣвала сладостъта на любовъта кѣмъ Бога, пресвета Дѣва Маріѣ, подырь достигванъето вече на счѣврше-